

Sf. Luca al Crimeei a renunțat la artă, care îi făcea plăcere, și a ales știința, pentru a le sluji celor din jur

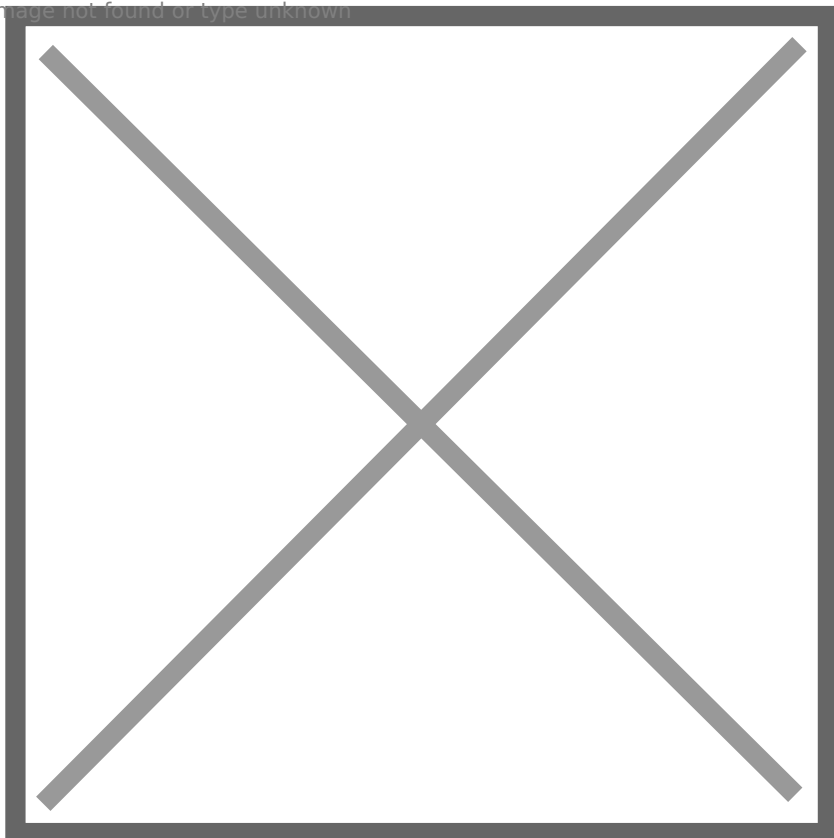

Sf. Luca al Crimeei a renunțat la vocația artistică, cea care îi plăcea și îl împlinea, pentru a se dedica științei, cu toate că mintea sa respingea științele exacte. A făcut această alegere conștientă, cu scopul de a le fi de folos ca medic celor din jur.

Dumnezeu l-a răsplătit dându-i izbânzi academice și practice în domeniul medical și făcând din el vas ales al Său în plan spiritual.

„Din copilărie, am avut pasiunea desenului și, o dată cu gimnaziul, am absolvit școala de artă din Kiev, unde am arătat capacități artistice vrednice de luat în seamă, luând parte și la o expoziție itinerantă cu un tablou nu prea mare, care înfățișa un bătrân sărac cu mâna întinsă. Atracția mea către pictură era atât de mare că, după terminarea gimnaziului, am hotărât să intru la Academia de Arte din Petersburg”, relatează sfântul în jurnalul său, publicat la noi sub titlul Am iubit pătimirea (Ed. Sophia).

Image not found or type unknown

Sursa foto: Episcopia de Krasnoyarsk via Russia Beyond

În vremea examenelor de admitere însă au pus stăpânire pe mine îndoieli grele: este oare bun drumul pe care vreau să mi-l aleg în viață? Șovăielile, care n-au ținut multă vreme, s-au încheiat cu hotărârea că nu am dreptul să mă ocup cu ceea ce îmi place mie, ci cu ceea ce este de folos pentru oamenii care suferă. Din Academie i-am trimis mamei o telegramă în care îmi arătam dorința de a intra la facultatea de medicină.”

„Aceasta corespundea cu năzuințele mele de a fi folositor țăranilor, care stăteau atât de prost în ce privește asistența medicală, însă în calea mea stătea simțământul foarte apropiat de scârbă pe care îl aveam față de științele naturale. Totuși, mi-am biruit această scârbă și am intrat la facultatea de medicină a universității din Kiev”, relatează sfântul.

„În timp ce studiam fizica, chimia, mineralogia, aveam senzația, fizică aproape, că îmi silesc creierul să lucreze cu lucruri care îi sunt străine. Creierul, întocmai ca o minge de cauciuc comprimată, tindea să arunce afară conținutul ce îi era străin. Totuși, luam numai note maxime și am căpătat pe neașteptate un interes enorm pentru anatomie”, a mai mărturisit el.

Image not found or type unknown

Sf. Luca al Crimeei în sala de operații. Arhivele de Stat din Regiunea Yaroslavl

În 1916, lucrarea lui de doctorat despre anestezia regională a făcut valuri în Europa, primind Premiul Hoinački al Universității din Varșovia. A urmat „Tratatul de chirurgie septică”, inspirat de activitatea ca medic în timpul Războiului Ruso-Japonez și al Primului Război Mondial.

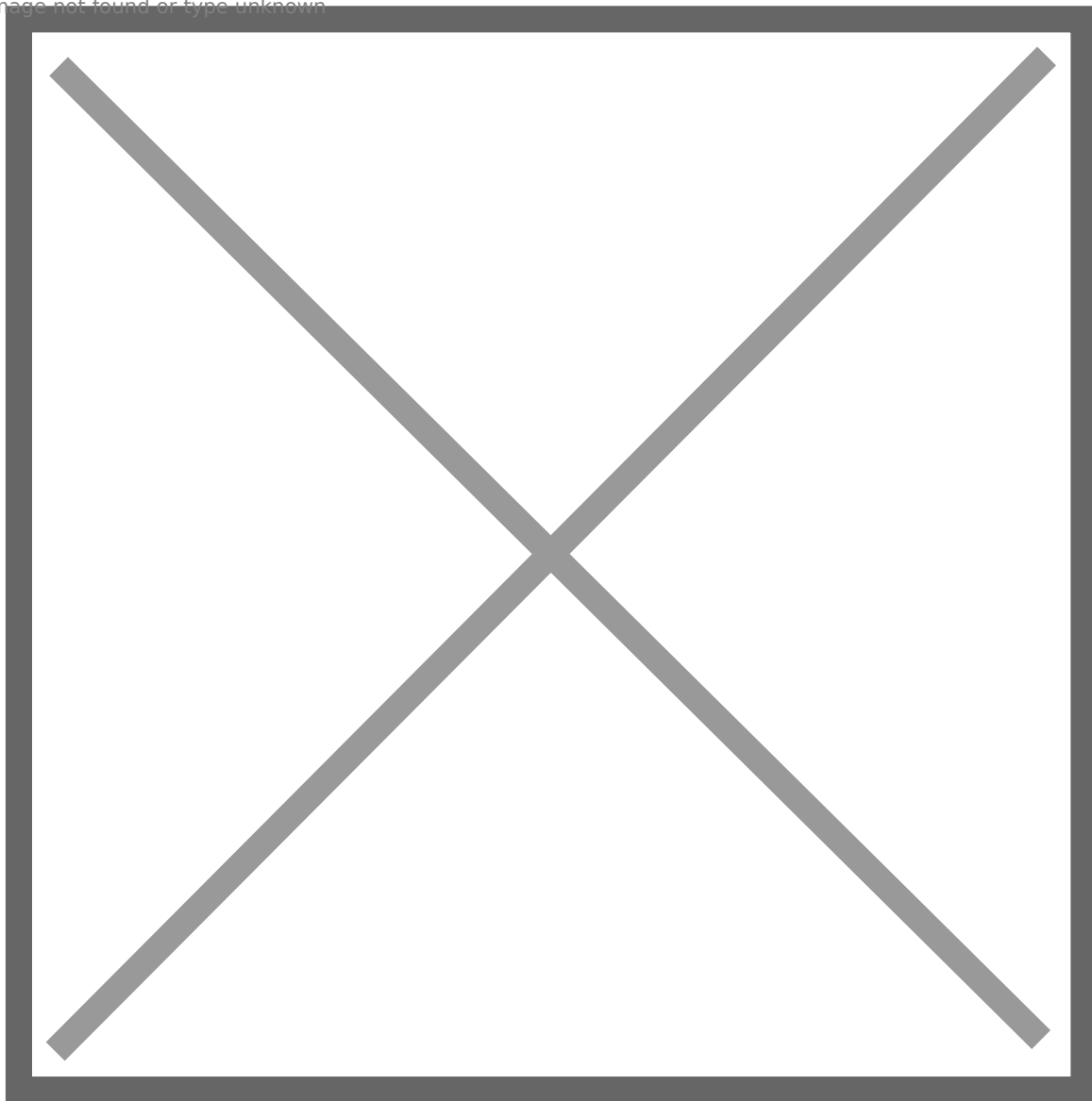
Scurtă biografie

Sfântul Ier. Luca, Arhiepiscopul Crimeei, s-a născut în 1877, la Kerchi, ca descendent al unei familii nobile. A ezitat mult până să aleagă calea Medicinii, urmând studii în Drept și în Arte frumoase. Dar, până la urmă, a ales Medicina din dorința de a ajuta.

A fost căsătorit și a avut doi fii. Chemarea către Biserică a avut-o după moartea soției.

În 1921, când lucra ca medic-șef al spitalului din Taşkent, a primit darul preoției. La scurt timp și-a depus voturile monahale, iar în 1923, la cererea credincioșilor, a fost hirotonit Arhiepiscop de Taşkent. Purta rasa și crucea și la biserică, și la spital.

Image not found or type unknown

Sfântul Luca al Crimeei și doi dintre cei patru copii ai săi. Foto: Public domain

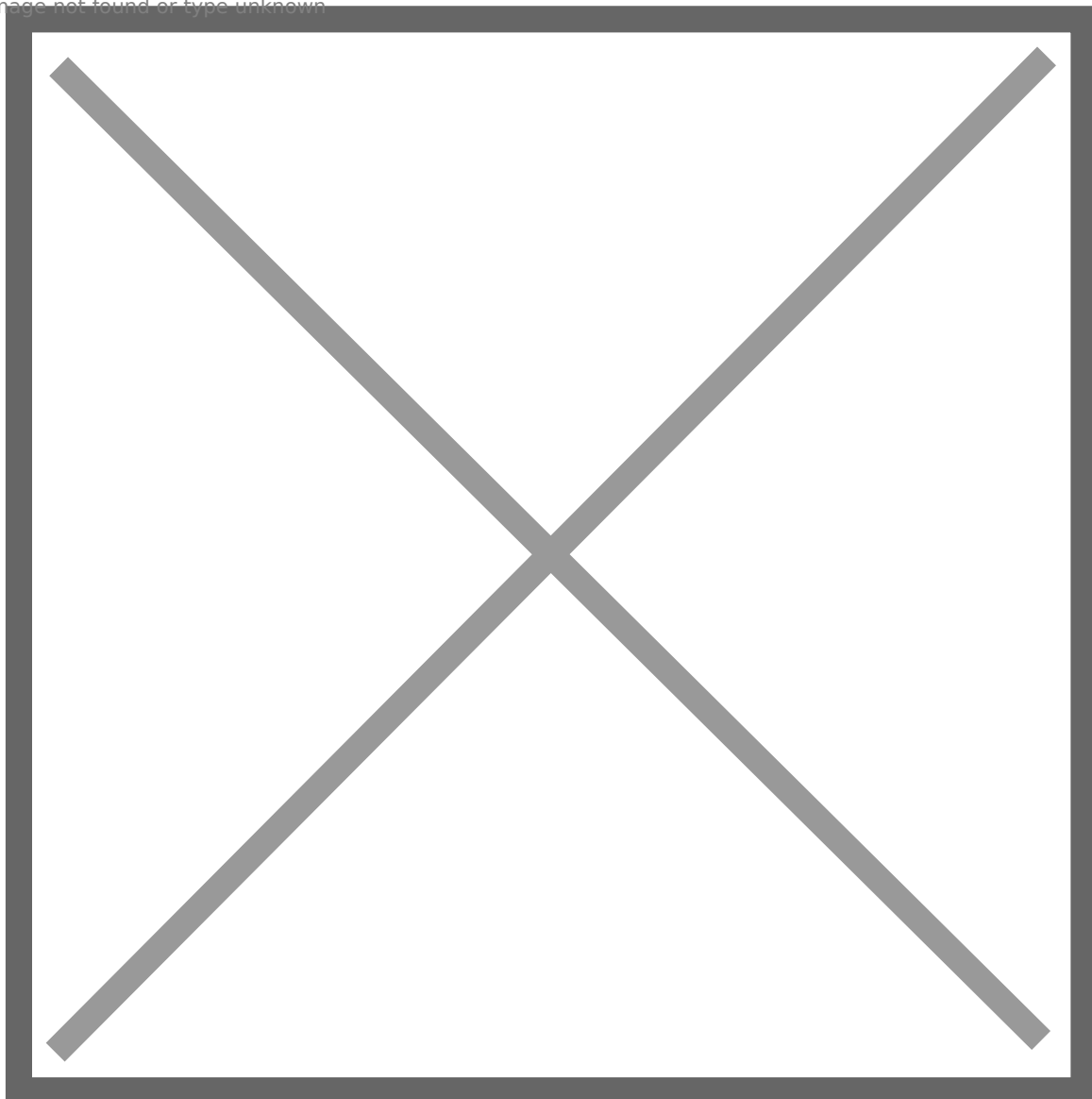
Calea spirituală aleasă și popularitatea dobândită în ochii oamenilor pe care îi vindecase prin știința sa i-au atras un lung șir de arestări și peregrinări prin temnițele comuniste.

Fiind un chirurg foarte bun, avea însă aprobarea de a opera în spitalele din închisorile în care era întemnițat. Era faimos pentru că refuza să opereze fără icoana Maicii Domnului în sala de operații.

În 1946, Arhiepiscopul Luca a devenit unicul cleric care a primit una dintre cele mai

Înalte distincții din URSS: Premiul Stalin, acordat în special pentru Tratatul său de chirurgie septică și alte lucrări științifice. A donat unor orfeline bani aferenți premiului.

Image not found or type unknown

Sursa foto: Pravila.ro

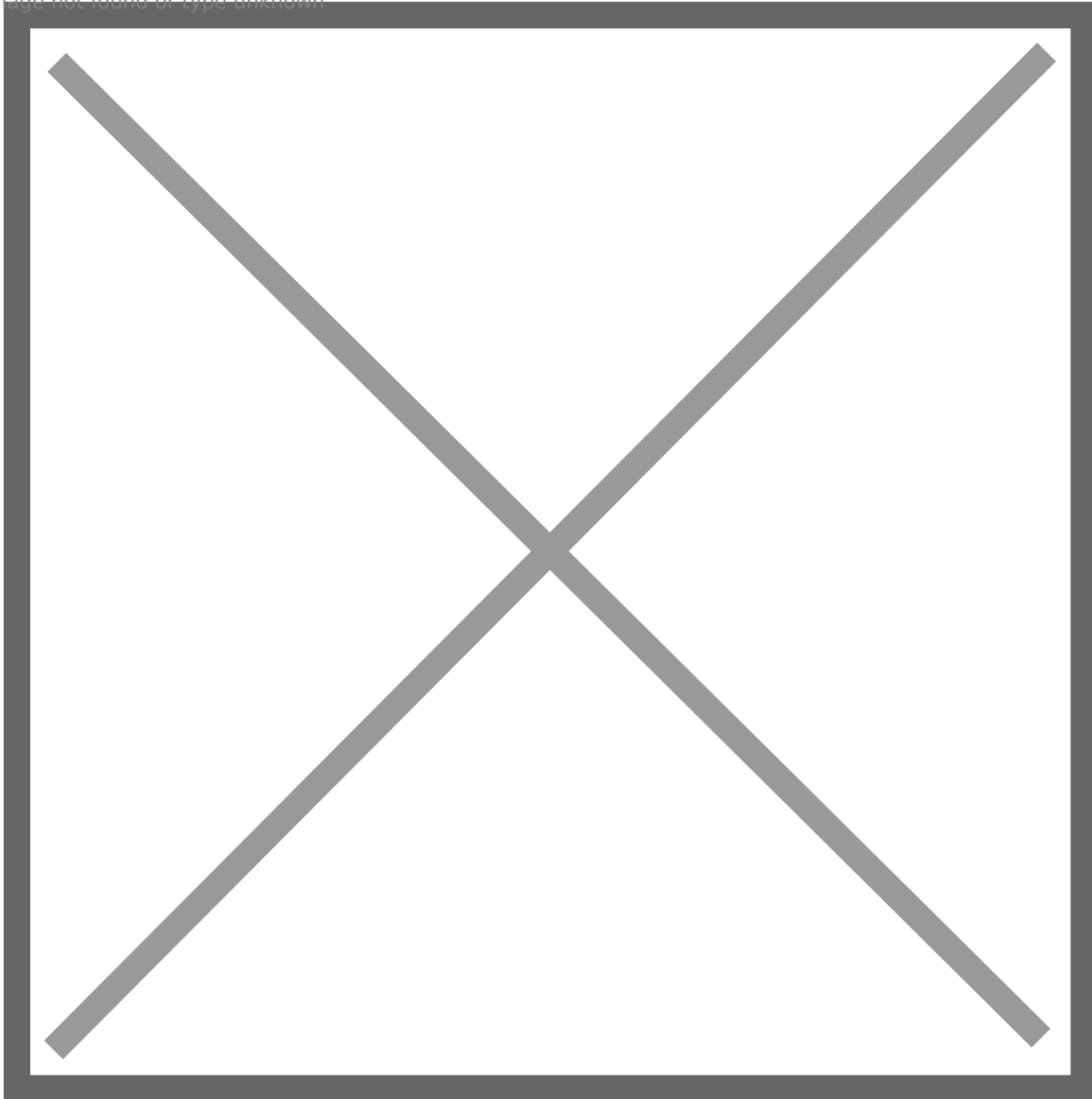
În același ani, Patriarhul l-a numit Arhiepiscop de Simferopol și Crimeea, unde a continuat să activeze și ca medic la un spitalul local. A reînviat credința și viața spirituală în regiune, iar predicile lui erau ascultate și de intelectuali sau oameni de altă religie.

În 1955, a orbit. Totuși, spunea: „Cel ce și-a închinat viața Domnului nu poate fi niciodată orb, fiindcă Dumnezeu îi dă lumina la fel cu cea de pe Tabor”.

S-a mutat la Domnul în 11 iunie 1961. Fiind cinstit ca un nou doctor fără de arginți și făcător de minuni, a fost canonizat în 1996. Sfintele lui moaște au fost așeza-te

În Catedrala „Sfânta Treime” din Simferopol.

Image not found or type unknown

Înmormântarea Sf. Luca al Crimeei la Simferopol, în iunie 1961. Sursa foto: Arhiva Bisericii Ortodoxe Ruse via Russia Beyond

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române l-a inclus în calendar în 2013, cu data de prăznuire în 11 iunie.

O minune a Sf. Luca al Crimeei

O fată tânără s-a dus să se opereze la spitalul din Simferopol. Starea ei era foarte gravă, iar operația era grea și riscantă. Doctorița care urma să o opereze a chemat-o pe mama pacientei și i-a spus: „Operația e foarte grea și riscantă. Nu pot să vă garantez nimic. Nu știu dacă fiica dumneavoastră va scapa cu viață”. Nu exista însă altă opțiune.

Pe tot parcursul intervenției chirurgicale, mama ei a stat în curtea spitalului și s-a

rugat cu lacrimi în ochi Sfântului Luca și Sfântului Pante-limon să îi ajute fiica.

La un moment dat, în fața ochi-lor acelei mamei s-a întâmplat ceva uimitor: peretele spitalului a devenit transparent ca un geam. Se ve-dea sala de operații. Pe masa de operație era fiica ei și în jurul ei, doctorița împreună cu echipa ei. Lângă doctoriță stătea asistenta care îi dădea instrumentele chirurgicale. Și ce era mai minunat: lângă doctoriță i-a vazut și pe cei doi sfinți doctori la care ea se rugase. În stânga stătea în picioare Sfântul Pantelimon, cu o lumânare mare aprinsă.

În dreapta stătea Sfântul Luca, iar el lua din când în când instrumentele chirurgicale de la asis-tentă și i le dădea doctoriței! Mama fetei era din ce în ce mai uimită. Simțea că rugăciunea ei fusese ascultată.

Când s-a terminat operația, doctorița a ieșit bucuroasă, a chemat-o pe mama fetei și i-a spus: „A mers foarte bine, incredibil de bine!” Atunci mama i-a povestit minunea pe care o trăise. Doctorița a rămas mută de uimire. Și-a făcut cruce și a mărturisit: „Acum înțeleg! Cât timp am operat și voiam la un moment dat vreun instrument chirurgical, nu apucam să i-l cer asistentei, că îl și aveam în mâini”.

(Din volumul Sfântul Luca al Crimeei, minunile contemporane,
Editura Sophia, p. 15-16)

Sursa foto: prayerrope.co (deschidere articol)

basilica.ro